

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 18Csp/25/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719201430
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Helena Menichová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5719201430.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Helenou Menichovou v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, so sídlom Komenského 3, 974 01 Banská Bystrica 1, proti žalovanej: Ľ. T., N.. XX.XX.XXXX, A. W. XX, XXX XX C., zastúpenej: JUDr. Peter Vachan, so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 42 350 026, o zaplatenie 4.939,80 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa zamieťa.

II. Žalovaná má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške náhrady trov konania rozhodne Okresný súd Martin samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. V žalobnom návrhu doručenom tunajšiemu súdu dňa 10.04.2019, doplnenom podaním zo dňa 03.06.2019 (č.l. 43 a nasl.) a zo dňa 19.06.2019 (č.l. 69) sa žalobca domáhal, aby súd vydal platobný rozkaz, v ktorom by pôvodne žalovaným 1/ Ľ. T., N.. XX.XX.XXXX a 2/ M. V.Y., N.. XX.XX.XXXX uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 4.939,80 eur, vyčíslené úroky vo výške 1.649,53 eur a vo výške 197,10 eur, úrok vo výške 14,9 % ročne zo sumy 4.939,80eur od 01.12.2018 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.939,80 eur od 01.12.2018 do zaplatenia a trovy konania.

2. V dôvodoch návrhu žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu - spoločnosť Poštová banka, a.s. uzatvoril so žalovanými dňa 15.10.2014 zmluvu o úvere č. 1480286223, na základe ktorej poskytol žalovaným úver v sume 5.160,00 eur. Žalovaní sa zmluvne zaviazali vrátiť istinu, zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia ako aj plniť ostatné povinnosti. Žalovaní splatili svoj záväzok len čiastočne, v sume 2.089,96 eur. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky a Obchodné podmienky pre úver, v súlade s ktorými vznikol veriteľovi nárok požadovať predčasné splatenie úveru vrátane príslušenstva. Pred zosplatením úveru právny predchodca žalobcu uplatnil postup podľa § 53 ods.9 Občianskeho zákonníka a žalovaným zaslal upozornenie pred zosplatením úveru s výzvou na zaplatenie dlžnej sumy. Vzhľadom na to, že žalovaní dlh nezaplatili do 15 dní od doručenia upozornenia, čím porušili zmluvné povinnosti, právny predchodca žalobcu pristúpil k zosplateniu úveru, ku dňu 13.06.2016. V súlade s Obchodnými podmienkami vznikla žalovaným povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver úroky, zmluvne dohodnuté vo výške 14,9 % ročne, a to aj po zosplatení. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2018 právny predchodca žalobcu pohľadávku vymáhanú v tomto konaní postúpil na žalobcu. Žalobca si voči žalovaným uplatnil dlh vo výške 4.939,80 eur, ktorý vznikol neplnením záväzkov z uzatvorenej zmluvy o úvere, vyčíslený úrok v sume 1.649,53 eur a v sume 197,10 eur, 14,9 % ročný zmluvne dojednaný úrok a zákonný úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 4.939,80 eur od 01.12.2018 do zaplatenia.

3. Súd na základe predložených listinných dôkazov vo veci rozhodol platobným rozkazom č.k. 18Csp/25/2019-76 zo dňa 28.06.2019, ktorým žalobe v celom rozsahu vyhovel. Proti platobnému rozkazu podala pôvodne žalovaná 1/ odpor, preto ho súd uznesením č.k. 18Csp/25/2019-98 zo dňa 15.08.2019 voči pôvodne žalovanej 1/ zrušil.

4. V podanom odpore (č.l. 84 a nasl.) žalovaná uviedla, že úver poskytnutý na základe zmluvy zo dňa 15.10.2014 považuje za bezúročný a bez poplatkov, pretože obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke úveru vo výške 9.951,25 eur. Súčin mesačných splátok a počtu splátok (83 x 120) predstavuje sumu 9.960,00 eur. Keďže bola uvedená výška úveru použitá pri výpočte RPMN, je nesprávny aj tento údaj. Zmluvu považuje za rozpornú aj s ust. § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010, podľa ktorého musí zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V závere žalovaná vzniesla námietku premlčania. Uviedla, že nárok žalobcu považuje za premlčaný, pričom vychádzala z listu - výzvy na zaplatenie dlžnej časti úveru, kde právny predchodca žalobcu upozornil žalovanú, že k 16.05.2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po splatnosti a z listu zo dňa 13.06.2016, ktorým právny predchodca žalobcu vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. S poukazom na ust. § 103 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) tak premlčacia doba zosplateného dlhu začala plynúť 15.03.2016, a to splátkou, s ktorou bola v omeškaní viac ako 3 mesiace a kvôli ktorej bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru a uplynula dňa 15.03.2019. Keďže návrh bol doručený súdu až po 15.03.2019 pohľadávku žalobcu považuje za premlčanú. Pri odôvodnení odporu žalovaná upriamila pozornosť na niektoré rozhodnutia slovenských súdov v obdobných prípadoch. Na základe uvedených skutočností navrhla súdu žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

5. Pôvodne žalovaný 2/ platobný rozkaz riadne prevzal, odpor nepodal, preto platobný rozkaz voči pôvodne žalovanému 2/ nadobudol právoplatnosť.

6. Ďalej súd vo veci konal len so žalovanou (pôvodne žalovanou 1/).

7. K podanému odporu sa podaním doručeným súdu dňa 20.08.2019 (č.l. 111) vyjadril žalobca, ktorý nesúhlasil s tvrdením žalovanej o nesprávnosti výpočtu RPMN, túto považuje za správnu, pričom súdu predložil listinu s výpočtom RPMN, kde výška poslednej splátky úveru je uvedená v sume 74,25 eur. V tejto súvislosti žalobca ďalej uviedol, že celkovú výšku nákladov si žalobca vypočítal jednoduchým vynásobením mesačnej splátky s počtom splátok, pričom nezohľadnil zníženú výšku poslednej splátky. Banka pred poslednou celou splátkou zasiela žalovanému informáciu o výške poslednej splátky, nakoľko bankový systém je nastavený na dobu splácania v rokoch. K podanej námietke premlčania uviedol, že pohľadávku nepovažuje za premlčanú, nakoľko k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru došlo dňa 16.06.2016.

8. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadrila žalovaná, podaním doručeným súdu dňa 02.09.2019 (č.l. 123 a nasl.), v ktorom namietla argumenty žalobcu ohľadom celkovej výšky úveru a výšky RPMN. Tvrdí, že v zmysle § 4 ods. 1 písm. g) a h) zákona č. 129/2010 Z.z. musí finančný agent pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi informácie o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ako aj o RPMN a tieto údaje musia byť jednoznačne uvedené v zmluve. Čo sa týka premlčania, žalovaná uvádza, že žalobca popiera dikciu a samotnú existenciu ust. § 103 OZ, ktorý výslovne a jednoznačne uvádza, že premlčacia doba zosplateného dlhu začína plynúť od zročnosti omeškanej splátky, pre ktorú žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom poukázal aj na § 54 ods. 2 OZ, ktorý hovorí, že v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad priaznivejší pre spotrebiteľa a teda premlčaciu dobu treba počítat' od splátky zročnej dňa 15.03.2016. Svoje tvrdenie podložil rozhodnutiami niektorých slovenských súdov (rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 41Co/3/2019 zo dňa 27.02.2019, Krajského súdu v Žiline sp.zn. 11Co/13/2019 29.01.2019, Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 6Co/44/2018 zo dňa 14.08.2018 a Krajského súdu v Trnave sp.zn. 23Co/35/2015 zo dňa zo dňa 25.01.2016), ktoré v odôvodneniach svojich rozhodnutí vyslovili právny názor, že trojročná premlčacia doba pokiaľ ide o celý zostávajúci dlh začala plynúť odo dňa splatnosti nesplatennej splátky. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročný celý dlh (§ 565) začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Ustanovenie § 103 OZ predstavuje lex specialis voči § 101 OZ, čo znamená, že premlčacia doba nezačína plynúť od okamihu, kedy sa záväzok stal

splatný (teda kedy bol dlžník vyzvaný na splatenie celej pohľadávky), ani od okamihu využitia práva podľa § 565 OZ veriteľom, ale od okamihu splatnosti tej splátky, kvôli ktorej k zosplateniu došlo.

9. Súd vo veci vykonal ústne pojednávanie dňa 03.10.2019, ktoré vykonal v neprítomnosti žalobcu, žalovanej a jej zástupcu. Žalovaná bola riadne predvolaná, jej zástupca ospravedlnil svoju neúčast' ako aj neúčast' žalovanej a súhlasil, aby súd pojednával v ich neprítomnosti. V rámci prednesu zástupca žalobcu uviedol, že sa v plnom rozsahu pridrižiava žaloby a písomných vyjadrení. K námietkam, ktoré uviedla žalovaná prostredníctvom svojho zástupcu v písomných vyjadreniach, hlavne k nedostatkom zmluvy, a to v zmysle ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, v tejto súvislosti poukázal na rozhodovaciu prax a judikatúru NS SR, a to aktuálnejšiu ako na ktorú odkazuje zástupca žalovanej, ktoré súdu predložil a na tam uvedené právne závery odkázal - uznesenie NS SR sp.zn. 3Cdo/56/2018 zo dňa 17.04.2018, 6Cdo/113/2018 zo dňa 30.07.2019 a 7Cdo/98/2018 zo dňa 30.01.2019. Pokiaľ ide o námietku premlčania, tak v tejto súvislosti odkázal v plnom rozsahu na stanovisko predchádzajúcej zástupkyne žalobcu, ktorá sa podrobne zaoberala otázkou premlčania a uviedla, pre aké dôvody nárok nemôže byť premlčaný.

10. Súd v súvislosti s prednesom zástupcu žalobcu a listín - vyjadrení strán sporu vykonal predbežné právne zhodnotenie veci. Vychádzajúc z ust. § 103 a § 565 OZ, podľa ktorého začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky vo väzbe na obsah žaloby a skutkový stav, aký k tomuto momentu pre súd vyplynul, t.j., že žalobca uplatnil, podľa súdu k tomuto momentu nesporne, splatnosť celého dlhu pre omeškanie so splátkou splatnou 15.02.2016 a podľa názoru súdu, potom od splatnosti tejto splátky začína plynúť premlčacia lehota, ktorá je podľa názoru súdu trojročná a teda uplynula 15.02.2019, žaloba bola podaná na súde dňa 10.04.2019.

11. K vyslovenému právnomu názoru súdu zástupca žalobcu uviedol, že viac nemá čo k veci doplniť a má za to, že skutkovo a právne zdôvodnil podanú žalobu a navrhol, aby jej súd v celom rozsahu vyhovel.

12. V rámci dokazovania sa súd ďalej oboznámil s listinnými dôkazmi, ktoré boli doložené do konania stranami sporu a zistil tento skutkový a právny stav.

13. Dňa 15.10.2014 právny predchodca žalobcu - spoločnosť Poštová banka, a.s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník a pôvodne žalovaný 2/ ako spoludlžník uzatvorili zmluvu o úvere - dobrá pôžička č. 1480286223 (č.l. 51-52). Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 5.160,00 eur, s mesačnými splátkami vo výške 83,00 eur od 15.11.2014 vždy k 15. dňu v mesiaci, s počtom mesačných splátok 120, s konečnou splatnosťou úveru dňa 15.10.2024, s úrokovou sadzbou vo výške 14,90 % ročne, s RPMN 15,96 % a s priemernou hodnotou RPMN na trhu 15,96 %. Celková výška úveru bola zmluvne dohodnutá v sume 9.951,25 eur. V zmluvných podmienkach (bod 5.2 zmluvy) sa strany dohodli, že zmluvou vzniká banke záväzok poskytnúť dlžníkovi peňažné prostriedky, za splnenia podmienok stanovených bankou, do výšky uvedenej v zmluve. Poskytnutím prostriedkov zo zmluvy vzniká dlžníkovi a spoludlžníkovi záväzok tieto peňažné prostriedky vrátiť vrátane zmluvných úrokov, poplatkov a úrokov z omeškania a plniť ostatné povinnosti v zmysle Obchodných podmienok. Žalovaná a pôvodne žalovaný 2/ boli zmluvne zaviazaní plniť spoločne a nerozdielne. Žalovaná sa zaviazala, že pohľadávku banky bude splácať mesačne prevodom z účtu (bod 5.3 zmluvy). Súčasťou zmluvy sú Obchodné podmienky pre úver dobrá pôžička (č.l. 9-11), Všeobecné obchodné podmienky (č.l. 15-21) a sadzobník poplatkov (č.l. 13). Žalovaná a pôvodne žalovaný 2/ v zmluve prehlásili, že sa oboznámili so zmluvou ako aj so zmluvnými podmienkami listín, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy a súhlasia s nimi (bod 5.7 zmluvy).

14. Výzvou na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 17.05.2016 (č.l. 14) právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil, že k 16.05.2016 je pohľadávka banky viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti, pričom dlh k tomuto dátumu predstavuje sumu 476,15 eur a pozostáva z omeškanej splátky vo výške 440,00 eur a poplatkov vo výške 36,15 eur. Zároveň žalovanú vyzval k úhrade dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní a v prípade jej nezaplatenia žalovanú upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Výzvou zo dňa 13.06.2016 (č.l. 22) právny predchodca žalobcu žalovanej oznámil, že úverová pohľadávka zo zmluvy o úvere č. 1480286223 sa k 13.06.2016 stala predčasne splatnou v celom rozsahu. Výšku dlžnej sumy právny predchodca žalobcu k tomuto dátumu vyčíslil na sumu 5.533,39 eur a pozostáva z istiny vo výške 4.939,80 eur, dlžných úrokov vo výške 553,94 eur a poplatkov za upomienky vo výške 39,65 eur. Predmetnú výzvu žalovaná prevzala dňa 20.06.2016 (č.l. 54).

15. Z aktuálneho stavu úveru k 18.12.2018 (č.l. 7) súd zistil, že suma úveru - 5.160,00 eur bola žalovanej poukázaná na účet dňa 16.10.2014, celý úver bol vyčerpaný. Z poskytnutého úveru bola na istinu zaplatená suma 220,20 eur.

16. Zo zmluvy o postúpení pohľadávok č. III/2018 zo dňa 20.12.2018 (č.l. 47-50) súd zistil, že Poštová banka, a.s., ako postupca postúpila pohľadávku vymáhanú v tomto konaní a na postupcu - spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s..

17. Ďalej sa súd oboznámil s podaním žalobcu doručeným súdu dňa 05.06.2019 (č.l. 43-44), ktorým zároveň doplnil žalobu, a kde žalobca bližšie špecifikoval uplatnený nárok. Uviedol, že žalovaná uhradila celkovo sumu vo výške 2.089,96 eur, ktorá bola započítaná v sume 39,65 eur na poplatky, v sume 1.830,11 eur na zmluvné úroky a úroky z omeškania a suma 220,20 eur na istinu.

18. Rovnako tak žalobca upresnil nárok ohľadom úrokov zo zmluvného úroku a úroku z omeškania. Do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru po odpočítaní úhrad žalovaného žalobca vyčíslil dlh z úrokov na sumu 553,90 eur. Dlh na úrokoch a úrokoch z omeškania po vyhlásení predčasnej splatnosti žalobca vyčíslil na sumu 1.292,67 eur. Celkový uplatnený nárok zo zmluvných úrokov a úrokov z omeškania tak predstavuje sumu vo výške 1.846,57 eur (553,90 eur + 1.292,67 eur), čiže suma vyčíslených zmluvných úrokov predstavuje sumu 1.649,53 eur a suma vyčíslených úrokov z omeškania tak predstavuje sumu 197,10 eur.

19. Súd sa tiež oboznámil s predloženou kalkulačnou pre výpočet RPMN (č.l. 113), ktorá bola súčasťou podania doručeného súdu dňa 20.08.2019.

20. Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

21. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

22. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

23. Podľa § 565 OZ, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Po oboznámení sa s listinnými dôkazmi doloženými do konania stranami sporu ako aj s prednesom zástupcu žalobcu na pojednávaní, súd konštatuje, že žalovaná vzniesla námietku premlčania. Preto súd musel v prvom rade vzhľadom na ust. § 100 ods. 1 OZ skúmať, či pohľadávka nie je premlčaná.

25. Je nesporné, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako bankou a žalovanou ako dlžníkom bola uzavretá zmluva o úvere, ktorú žalovaná podpísala ako fyzická osoba - spotrebiteľ, nakoľko o pôžičku nežiadala v rámci svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Uvedené vyplynulo aj z tej skutočnosti, že zmluvu podpísala nie ako fyzická osoba živnostník, ale ako fyzická osoba s uvedením trvalého pobytu, rodného čísla, čísla občianskeho preukazu. Na základe uzavretej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver, ide teda o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá podlieha zákonnej úprave zákona č. 129/2010 Z.z. ako aj zákonných ustanovení OZ o spotrebiteľských zmluvách. Na základe predmetnej zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej spotrebiteľský úver vo výške 5.160,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 120 pravidelných mesačných splátkach po 83,00 eur, prvá splátka bola zmluvne dohodnutá na 15.11.2014. Spotrebiteľský úver bol poskytnutý s ročným úrokom vo výške 14,90 %, s RPMN vo výške 15,96 %, s priemernou hodnotou RPMN vo výške 16,81 %. Konečná splatnosť úveru bola dohodnutá na 15.10.2024, celková výška nákladov úveru bola zmluvne dohodnutá vo výške 9.951,25 eur. Žalovaná dlh nesplácala riadne a včas, preto právny predchodca žalobcu v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok listom zo dňa 13.06.2016 vyhlásil k tomuto dátumu predčasnú splatnosť úveru. Na základe Zmluvy o postúpení

pohľadávok zo dňa 20.12.2018 sa žalobca stal aktívne legitimovaným na uplatnenie si nároku z pohľadávky, ktorá vznikla z úveru č. 1480286223, teda pohľadávky voči žalovanej vymáhanej v tomto konaní.

26. Premlčanie je márne uplynutie zákonom určeného času, ktorého dôsledkom je, že právo ktoré nebolo v určenom čase vykonané, sa oslabuje (stáva sa z neho tzv. naturálne právo) a toto právo nemožno v zásade priznať. S poukazom na § 101 OZ premlčacia doba je v danom prípade trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Podľa ustálenej judikatúry pre začiatok plynutia premlčacej doby je rozhodujúci objektívny okamih, kedy sa mohlo právo vykonať po prvý raz. Všeobecne platí, že právo sa môže vykonať po prvý raz, ako náhle vznikne možnosť podať na jeho základe žalobu; tento okamih nastáva splatnosťou dlhu, t. j. dňom, kedy mal dlžník povinnosť prvý krát splniť dlh. Tento deň je potom dňom začiatku plynutia premlčacej doby, podľa § 101 OZ.

27. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu vyhlásil predčasnú splatnosť úveru ku dňu 13.06.2016, pričom k tomuto dátumu sa stal splatným celý dlh vyplývajúci z uzavretej zmluvy o úvere. Dňom nasledujúcim si mohol žalobca, respektíve jeho právny predchodca uplatniť právo na zaplatenie dlžnej sumy žalobou na súde. Avšak v danom prípade súd poukazuje na skutočnosť, že v zmysle § 103 druhej vety OZ, ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky. Je zrejmé, že citované ustanovenie neviaže začiatok premlčacej doby na dátum vyhlásenia predčasnej splatnosti celého dlhu, ani na prípadný neskorší dátum uvedený veriteľom v listine, ktorou dlh predčasne zosplatnil (lehotá na splnenie celého predčasne zosplatneného dlhu), ale na dátum zročnosti tej nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie sa stal zročným celý dlh. V prípade spotrebiteľskej zmluvy má dodávateľ podľa § 53 ods. 9 OZ povinnosť čakať s využitím práva na predčasné zosplatnenie (§ 565 OZ) ešte tri mesiace od omeškania so zaplatením splátky, to však nič nemení na tom, že premlčacia doba sa aj v takomto prípade začína počítať odo dňa zročnosti tejto omeškanej splátky (§ 103 druhá veta OZ), v danom prípade splátky splatnej 15.02.2016. Je pravdou, že tým zákonodarca de facto skrátil premlčaciu dobu pre takýto prípad o tri mesiace (keďže prvé tri mesiace omeškania dlžníka so splátkou dodávateľ nemôže ešte zosplatniť dlh, lebo by porušil ustanovenie § 53 ods. 9 OZ), avšak premlčacia doba nie je fixný inštitút a je právom zákonodarcu stanoviť pre jednotlivé prípady premlčaciu dobu odlišne za predpokladu, že takto ustanovená premlčacia doba je dostatočná na uplatnenie práv, teda, že takýmto stanovením premlčacej doby nedôjde k znemožneniu, resp. podstatnému sťaženiu možnosti veriteľa uplatňovať svoje práva. V tomto prípade podľa názoru súdu bola premlčacia doba v trvaní (de facto) dva a trištvrte roka dostatočná na to, aby veriteľ uplatnil svoj nárok na plnenie celého predčasne zosplatneného dlhu na súde.

28. Odôvodnenie rozsudku je v intenciách vysloveného predbežného právneho názoru, keď súd mal preukázané, že žalovaná sa podľa výzvy a ďalších listinných dôkazov, ktorými bola zosplatnená dlžná suma z predmetného úveru dostala do omeškania k dátumu 15.02.2016, keďže splatnosť pohľadávky bola určená vždy k 15.-temu dňu príslušného mesiaca. Podľa obsahu listín žalobcu, adresovaných žalovanej, bola predmetným listom v omeškaní 3 mesiac, z uvedeného súd ustálil omeškanie so splatnosťou splátky 15.02.2016, od tohto momentu začala plynúť premlčacia lehota, keďže žalovaná vzniesla námietku premlčania, táto bola dôvodná, preto potom súd žalobou ako premlčaný nárok zamietol.

29. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), o nároku na náhradu trov konania súd rozhodne aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

31. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

32. Pri rozhodovaní o nároku na náhradu trov konania súd postupoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP, kedy vychádzal z pomeru úspechu a neúspechu strán sporu vo veci. Žalovanej, keďže mala plný úspech vo veci, priznal proti žalobcovi, ktorý vo veci úspech nemal, náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie práva v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorému smeruje.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinnosť stanovená týmto rozsudkom nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.